

M. PEŇÁZ, E. WOHLGEMUTH
INTENZÍVNÍ CHOV
ÚHOŘÍHO MONTĚ

EDICE | METODIK

Adresa autorů:

Ing. Milan Peňáz, CSc.
RNDr. Evžen Wohlgemuth, CSc.
Ústav systematické a ekologické biologie ČSAV,
Květná 8, 603 65 Brno

VÝZKUMNÝ ÚSTAV RYBÁŘSKÝ A HYDROBIOLOGICKÝ

M. PEŇÁZ, E. WOHLGEMUTH

Lektoroval:

Ing. Jan Kouřil, Výzkumný ústav rybářský a hydrobiologický,
Vodňany

INTENZÍVNÍ CHOV ÚHOŘÍHO MONTÉ

č. 29

VODŇANY
1988

V edici Metodik vydal Výzkumný ústav rybářský a hydrobiologický ve Vodňanech - Redaktor: R. Berka - Náklad: 500 výtisků - Povolení k tisku: JČKNV, odb. kultury, č. 0330027587 - Tisk: JČ. tiskárny, n.p., provoz Strakonice - Předáno do tisku: prosinec 1987

atmosférou. Do 1 pytle dáváme přibližně 500 - 1 000 ks. Přepřavu se snažíme uskutečnit v co nejkratší době a při co nejnižší teplotě /v noci, brzy ráno/. Převozy na kratší vzdálenost je možno provést i na "sucho" ve vlhké atmosféře ve stejných polystyrenových přepravkách, jaké jsou používány při letecké dopravě monté, opět do celkové hmotnosti cca 1 kg. Na místě vysazování prolejeme úhořiky opatrně vodou, přičemž dbáme, aby nedošlo k náhlým změnám teploty přesahujícím 1 - 2°C, postupně teplotu upravujeme na hodnotu v místě vysazení. Úhořiky vysazujeme spíše na mělčích místech s tvrdým a přehledným dnem, které umožňuje kontrolu a současně nabízí i dostatečné úkrytové možnosti.

6. Závěr:

Ve srovnání s metodami odchovu jiných druhů ryb je odchov úhořů monté náročnější na pracnost i na energii vzhledem k nutnosti používat vodu o vyšší teplotě. Na mnoha našich odchovných zařízeních však existují vhodné provozní i personální podmínky k jeho zavedení. Vytvoří se tak předpoklady k získání kvalitní, vysoce odolné a životaschopné násady s nižší tendencí migrace. Výrazně se tak zlepší dosud ne příliš uspokojivá návratnost, dosahovaná při dosavadním způsobu vysazování monté.

úhořího monté, bude nezbytné obsádku nádrže třídit na skupiny rychle, středně a pomalu rostoucích jedinců, jež se dále chovají odděleně. Třídění se má provádět vždy asi po dvou týdnech pomocí sít napnutých na dřevěných rámečcích. Sít s oky 3 mm zadržuje jedince těžší 4 - 5 g, sít s oky 8 mm pak jedince těžší 10 g.

4.7 Veterinární péče:

Každá zásilka monté má být po převzetí a umístění v chovných zařízeních veterinárně prošetřena. Rovněž v dalším průběhu chovu je nutno alespoň dvakrát provést preventivní prohlídku zdravotního stavu a ihned při každém pozorování onemocnění a výskytu parazitů. Chovné zařízení se před zahájením chovu desinfikuje, nejlépe roztokem chloridu sodného, manganistanu draselného anebo formaldehydu. Během vlastního průběhu chovu denně, po posledním čištění, aplikujeme do průtočného systému preventivně malachitovou zeleň do výsledné koncentrace 0,2 mg.l⁻¹. Při napadení plísní /Saprolegnia/ anebo kožovcem /Ichthyophthirius multifiliis/ léčebně aplikujeme malachitovou zeleň v koncentraci 0,2 mg.l⁻¹ po dobu 1 hodiny při dočasně omezeném průtoku vody.

V průběhu chovu se mohou na povrchu těla úhoříků objevit ména v oblasti hlavy, ale i v zažívacím traktu objevit vzduchové bublinky různé velikosti. Jde o tzv. plynovou embolii, působenou nejčastěji náhlými tlakovými nebo teplotními změnami vody zásobující chovné nádrže a přesycení vody plyny. Onemocnění nemá většinou smrtelný průběh, ale ryby nepřijímají potravu a tím je snížena intenzita jejich růstu. Plynová embolie se neléčí, je nutné ji zabránit vhodnými opatřeními technického rázu.

5. Vysazování:

Po třech měsících odchovu je možno úhoří plůdek slovit a vysazovat. Přepřavu na místa vysazování je nejlépe provádět v polyetylenových vacích o objemu 50 l s kyslíkovou

O b s a h :

	strana
1. Úvod	3
2. Vlastnosti a vývoj úhořího monté	3
3. Zacházení s dovezeným monté	6
4. Způsob odchovu	7
4.1 Chovné zařízení	7
4.2 Vlastnosti vody	8
4.3 Hustota obsádky	8
4.4 Potrava	9
4.5 Technika krmení	10
4.6 Provoz	12
4.7 Veterinární péče	13
5. Vysazování	13
6. Závěr	14

1. Úvod:

Úhoř říční má v našem rybářství významné postavení jako sportovní ryba i jako vedlejší ryba v rybničním chovu. Početní stavy úhořů jsou však závislé na dovozu úhořního monté ze zahraničí, především z Francie. Vzhledem k velmi časnému tahu je monté francouzské provenience dodáváno po měrné časné, tj. od konce února do začátku dubna, kdy bývájí naše vody ještě zamrzlé a jsou zpravidla i velmi nízké teploty. Úhoř monté však začíná přijímat potravu až při teplotách vyšších 15 °C, takže po vysazení musí přežít, za cenu oslabení a zvýšeného úhynu, dlouhou dobu než teplota vody vystoupí na hodnotu dovolující zahájit příjmem potravu.

Všechny tyto okolnosti hovoří pro zavedení odchovu do-
váženého úhořního monté ve speciálních zařízeních do studia asi tříměsíčního rychleného plůdku, jímž by se sledovaly tyto základní cíle:

- hospodárněji využívat devizové prostředky vynakládané na nákup monté;
- vytvořit optimální teplotní, potravní a ostatní podmínky a zabezpečit tak vysoký stupeň přežití;
- vysazovat do volných vod již odrostlé, podstatně odolnější a potravu dobře přijímající úhořky v optimálním období počátkem léta;
- jelikož zhruba po třech měsících chovu mizí migrační pud, bude odchovaný úhoř plůdek do značné míry stacionární, podnikající jen omezené přesuny z míst vysazení.

2. Vlastnosti a vývoj úhořního monté:

Průměrná délka úhořního monté /označovaného též jako "sklovití úhoři" / bezprostředně po dovozu se pohybuje zpravidla v rozmezí 65 - 70 mm a hmotnost v rozmezí 0,30 - 0,50 g. Vývojově odpovídá monté v tomto období stavu bezprostředně po skončení metamorfózy a jde o jednu z vůbec nejcitlivějších fází celého životního cyklu. Dobře je patrná kostera hlavy a páteře, později zažívací trakt včetně

4.6 Zpracování:

Funkce celého chovného systému musí být naprosto spolehlivá, zejména pokud jde o stálost přítoku a odtoku vody, výšky hladiny, teploty, vzduchování apod. Kontrolujeme ji co nejčastěji a případné závady ihned odstraňujeme. Deně kontrolujeme a zapisujeme teplotu vody, sledujeme chování, příjem potravy, naplnění zažívadla, odstraňujeme uhynulé jedince a evidujeme jejich počet. Čištění nádrží je vhodné provádět při menším počtu krmných dávek denně po každém krmení. Spočívá v prvé řadě v odsávání nespotřebovaných zbytků potravy, fekálií apod. K tomuto čištění je vhodný skleněný zvon na odsávání kalu ze dna akvárií s nasazenou hadicí. V počátečních fázích odchovu je třeba na široký okraj zvonu připevnit gumičkou pletivo o velikosti ok asi 1 mm, aby nemohl být nasáti úhořící. Pravidelně též čistíme krmítka i rámečky na suchou potravu a kartáčkem i ochrannou sítku odtokového otvoru. Při zvýšeném počtu dávek krmení během dne je nutno provádět čištění 2krát denně. Velmi důkladné vyčištění nádrže a jejího příslušenství však musí být provedeno bezpodmínečně vždy po posledním krmení, přičemž čistíme škrabkou také povlaky kalu a nečistot ze dna a stěn nádrže. Alespoň jednou před zahájením odchovu by měla být provedena podrobnější analýza chemického složení vody, nejdůležitější ukazatele /O₂, NH₄⁺, NO₂⁻, pH/ by však měly být kontrolovány nejméně jedenkrát týdně.

Týdně je nutné provádět též kontrolní vážení pro účely stanovení krmných dávek a zjištění růstu. Jako vhodné se jeví k tomuto účelu uzavíratelné krabičky vysoké přibližně 10 cm a široké 5 cm s perforovaným dnem z řidší uheľonové tkaniny. Sítkou se opatrně nabere ze dna nádrže nahodilý vzorek cca 30 ks a vloží do krabičky, která se po uzavření a odkapání vody váží s přesností na 0,1 g. Po skupinovém vážení se monté opatrně avšak rychle spočítá, nejlépe ve vodě, přeléváním pomocí dvou misek. Vzhledem ke značné pohyblivosti monté to není snadný úkol.

V případě nadměrně nerovnoměrného růstu anebo v případě, že přikročíme k delšímu než tříměsíčnímu odchovu

Rozetřená pasta je přístupná zdola i shora. Toto zařízení vyhovuje počáteční světloplachosti monté a vytváří tak pro ně současně i velmi vyhledávaný úkryt. V případě, že jsou chovné nádrže umístěny uvnitř budovy, je vhodné je přiměřeně osvětlit a tak přilákat monté na zastíněné místo krmítek. V průběhu prvního týdne se krmí jedenkrát denně. Asi jednu hodinu po podání krmiva krmítko vyjmeme, řádně kartáčkem a teplou vodou omyjeme a připravíme na další krmení. V dalších dvou týdnech se krmí již dvakrát denně, ráno a odpoledne. Po vzniku spontánní potravní reakce je možné krmítka s potravou postupně situovat blíže k hladině, aby pod nimi bylo dostatek prostoru. Později se krmítko nemusí již zastíňovat. Zhruba po dvou týdnech chovu je možno plně přejít na méně pracné krmení suchými krmivými zvyšovat počet dávek až na 10 denně.

Krmí se v průběhu světlé části dne. V důsledku velmi rychle probíhajícího výluhu a rozkladu v teplé vodě je atraktivita podaného krmiva krátká a trvá jen několik minut. Krmivo, které není požiteno během této doby, zůstane již zpravidla ležet nepožitelné a je nutno je z chovných nádrží pravidelně odstraňovat, aby se zabránilo jeho rozkladu. Z tohoto důvodu vyplývá také velmi důležitá zásada v odchovu úhořího monté - krmít jen malými dávkami, ale často. Potravu podáváme zásadně vždy na stejné místo. Suché krmivo, není-li použito automatických krmítek, je vhodné sypat do plovoucích krmítek připevněných na hladině u jedné ze stěn nádrže, nikoliv však blízko přítoku vody. Jako krmítko pro suché krmivo může posloužit rámeček z polystyrenu anebo stočená širší hadice z umělé hmoty. Také se osvědčilo sypat suché krmivo přímo na dno akvária, kde je přijímáno zpravidla intenzivněji než z hladiny.

Denní dávka krmiva činí celkem 5 až 6 % z celkové biomasy ryb. K jejímu operativnímu stanovení je tedy nutno mít neustále přesný přehled o současném počtu ryb v chovných nádržích a o jejich průměrné celkové hmotnosti.

pozžené potravu. Zdraví jedinci se zdržují povětšinou i dna, tvoří často větší shluky a vyhledávají úkryty nebo zastíněná místa. V klidu leží na dně mírně prohnutí s poněkud zvednutou hlavou, velmi živě reagují na podráždění. Naproti tomu poškození nebo nemocní jedinci mají na části anebo po celém povrchu těla mléčně bílý zákal, zdržují se poněkud více volně vodě za stálých kývavých pohybů anebo na dně ale s nezvednutou hlavou. Jejich reakce na podráždění je relativně menší a postupně slabší. Většina těchto jedinců dřívě či později uhynie. Čerstvě dovezené monté do stáří 4 dnů neprojevuje žádný zájem o potravu.

Ve stáří 4 - 10 dnů je již počínající pigmentace povrchu těla zřetelně patrná. Monté se stále ukrývá, ale počiná již přijímat potravu. Čím je hustota obsádky vyšší, tím je vytváření potravních reflexů intenzivnější. Orientace na potravu je zajišťována v celém raném údobí života /až do hmotnosti cca 10 g/ převážně čichovými a hmatovými receptory, nikoliv tedy zraky.

Ve stáří 10 - 20 dnů je monté již tmavší, břišní dutina je však stále průhledná. Pohybová aktivita silně vzrůstá, asi polovinu času se monté ještě ukrývá, polovinu volně plave. Na podání potravu vzrušeně reaguje, přesné místo uložení potravu však nalézá jen s obtížemi. Vytrvale pátrá po potravě a po jejím nalezení ji hltavě uchvacuje.

Od stáří 21 dnů je již příjem potravu rutinní. Ihned po vložení do nádrže ji monté ucítí, rychle nalézá a hltavě požírá. Jedinci, kteří od začátku chovu nezačnou přijímat potravu anebo ji přijímají špatně /málo aktivní při krmění/ v tomto období růstově zaostávají a vznikají tak nápadně rozdíly v dosažené velikosti mezi jednotlivými rybami. Pokud v budoucnu byl realizován déle trvající intenzivní odchov s produkcí větší úhoří násady, bylo by zcela nezbytné pravidelně třídit úhoře na rychle, středně a pomalu rostoucí k vytvoření velikostně uniformních skupin.

Úmrtnost probíhá během raného odchovu úhoře ve dvou vlnách. První nastává bezprostředně po převzetí zásilky, trvá několik dnů a je důsledkem poranění vzniklých během

odlovu, manipulace, transportu apod. a dosahuje až 20 % z celkového počtu. Další vlna úmrtnosti, zpravidla podstatně nižší, nastává během 7. - 9. týdne a postihuje téměř výlučně zesláblé jedince, kteří se během celé doby nenaučili přijímat potravu. Jejich individuální hmotnost klesá často před uhynutím na pouhých 0,10 g i méně. V NDR byly pro počáteční odchov úhořů monté stanoveny následující normy ztrát:

během dopravy 5 %
během fáze adaptace
/prvých 30 dnů odchovu/ 30 - 35 %

Růst odchovaného úhořa monté je v důsledku rozsáhlé morfoloické a fyziologické přestavby organismu po určité období negativní, tj. dochází k pozvolnému úbytku hmotnosti tím vyššímu, čím vyšší je teplota vody a to bez ohledu na intenzitu a kvalitu krmení. Teprve po 3 - 6 týdnech chovu dochází k vyrovnání hmotnosti na počáteční úroveň. V důsledku úmrtnosti a poklesu individuální hmotnosti může poklesnout celková biomasa během prvních 30 dnů až na 50 % původního stavu. Průměrná specifická rychlost hmotnostního růstu /přírůstek hmotnosti vzhledem k počáteční hodnotě, vyjádřený v $\% \cdot d^{-1}$, je proti plůdku jiných druhů ryb nízká a dosahuje při krmení kvalitními suchými krmnými směsami a vhodné teplotě nejvýše 2,0 - 2,4 $\% \cdot d^{-1}$, při krmení masem a vnitřnostmi je možno docílit i vyšších hodnot 3,2 $\% \cdot d^{-1}$. Kvalita krmiva je neobvykle důležitá a jako nejlepší se z komerčně vyráběných krmivových směsí distribuovaných v ČSSR osvědčilo krmivo EWOS I pro plůdek pstruha. Hodnotili se dosahovaný stupeň specifické rychlosti růstu pouze za období po úplném odeznění počáteční depresivní fáze růstu, dosahují její hodnoty 3 - 4 $\% \cdot d^{-1}$. Průměrná individuální délka kvalitně krměných jedinců ke konci tříměsíčního období chovu dosahuje 90 - 120 mm, průměrná individuální hmotnost 1,2 až 3 g. Při celoročním odchovu úhořů plůdku v podmínkách NDR je v průměru dosahována kusová hmotnost 8 g, při průměrné specifické rychlosti růstu 1 $\% \cdot d^{-1}$, celková biomasa se oproti počáteční zvyšuje 6krát.

Aplikace probiotika Laktiferm /výrobce JZD Hustopeče u Brna/ v koncentraci $5 \cdot 10^6$ zárodků *Streptococcus faecium* na 1 g suchého krmiva, má na odkrmané úhoře mnohostraně kladný účinek: snižuje se úmrtnost a zlepšuje se růstová rychlost i konverze potravy. Účinek Laktifermu je zpravidla tím vyšší, čím je horší kvalita použitého krmiva.

Použitá krmná směs musí být v každém případě čerstvá, dobře skladovaná, bez příměsí aflatoxinů. V počátečních fázích krmení úhořů monté je také velmi důležité zajistit, aby potravní částice předkládané krmné směsí měly odpovídající velikost, jež má dosahovat přibližně 0,4 - 0,6 násobek šířky úst. Větší granulace je proto nezbytné rozdrtit a přesít. Nejvýhodnější velikost zrnění suché potravy pro monté při zahájení chovu je 0,5 mm, pro odrostlejší plůdek do velikosti 1 g 0,5 - 1,0 mm, pro plůdek nad 1 g pak zrnění 1,0 - 1,5 mm.

4.5 Technika krmení:

Jedním z nejobtížnějších úseků celého odchovu úhořů monté je jeho přivýknutí k příjmu potravy. Při zahájení odkrmu se proto obvykle používá přirozené potravy a teprve po vytvoření potravních návyků se postupně přechází ke krmení suchými krmnými směsami. K úspěšnému startu příjmu potravy je však možno již od samého počátku používat vhodné krmné směsi a to buď v suché formě anebo upravené ve formě pasty, jejíž příprava byla popsána v kapitole 4.4. Pastu považujeme v období počátečního rozkrmování, tj. po dobu jednoho až dvou týdnů, jako výhodnější. Pasta se rozlívá na krmítka, zhotovená z umělých hmot. Osvědčily se například cca 1 cm široké přířezy z novodurových trubek o světlosti 100 mm, na něž je z jedné strany nalepeno silonové pletivo nebo uheltonová tkanina o velikosti ok. asi 1 mm. Na 100 ks monté počítáme s přibližnou plochou krmítek 50 cm^2 . Krmítka s krmivem rozetřeným na síťce se při počátečním přivýkání úhořů k potravě instalují pomocí jednoduchých nožek poměrně nízkou /2 - 3 cm/ nadé dnem v nejtemnějším místě nádrže a shora se zastíňují novodurovou destičkou.

4.4 Potrava:

Ke krmení úhořího monté je možno použít jak přirozené potraviny, tak i masa a masných odpadů jakož i kombinovaných granulovaných směsí.

Z přirozené potrawy přichází v úvahu větší plankton a nitěnky /ty je nutno během prvních dvou týdnů krájet na jemné kousky a rozmělnovat, v dalších týdnech je stačí hrubě nasekat, dále je možno podávat i celé nitěnky/. Doporučuji se i dešťovky, které je rovněž nutné v prvních týdnech chovu rozmělnit, později již jenom nasekat a proprát.

Dobrych produkčních výsledků je při odchovu úhořího monté dosahováno i s jemně mletým masem ryb, hovězím masem a slezinou. Krmení čerstvým masem sebou však nese známé nevýhody s jeho obstaráváním, skladováním, přípravou ke krmení, jakož i zvýšené riziko zhoršení kvality vody.

V poslední době se ve vyspělých intenzivních chovech nejvíce uplatňují kombinované krmné směsi pro celou řadu svých předností: standardní a definované složení, jednoduchost skladování a především podávání krmiva automatickými krmítky, výhodnost z hlediska udržení dobré kvality vody, snížení rizika onemocnění, vysoká nutriční hodnota a malý podíl odpadních látek. Tato krmiva se používají buď v suché formě anebo ve formě pasty, která se připravuje rozmělněním granulí s vodou, případně i s rostlinným olejem v poměru 10 : 10 : 0,3. Pastovité krmivo je možné připravit dopředu na 1 - 2 dny a je vhodné je vkládat do velkých injekčních stříkaček z PVC /bez jehly/. Pomocí stupnice, jež je na jejích stěnách, lze snadno a přesně dávkovat příslušné dílčí dávky krmiva. Stříkačky s krmnou pastou je nutno přechovávat v chladničce.

Z krmiv dostupných na našem trhu přicházejí pro odchov úhořího monté v úvahu jen startérová krmiva pro plůdek lososovitých ryb a z těchto na základě provedených testů se jako nejvýhodnější jeví krmivo firmy EWOS. Skupina ryb krmená tímto typem krmiva po dobu 3 měsíců vykazovala nejnižší úmrtnost, nejlepší růst a výhodný stupeň konverze potrawy /2,7 - 2,9/.

3. Ucházení s dovezeným monté:

Monté se transportuje většinou letecky v krabicích z pěnového polystyrénu bez vody. Jedna krabice zpravidla obsahuje 2 500 - 3 000 kusů o celkové hmotnosti cca 1 kg. Celý transport netrvá obvykle déle nežli 36 hod. Optimální teplota je 4 °C.

Dlouhým transportem se na povrchu těla a na zábrách nahromadí značné množství slizu a vzduchových bublinek. Úhoříškům je proto nutné umožnit nejprve dokonalé promytí a očištění žaberního aparátu po dobu 2 - 3 dnů pobytem v nízké vrstvě kvalitní průtočné a dobře prokysličené vody. Monté je velmi choulostivé na jakoukoliv manipulaci. V žádném případě se ho nesmíme dotýkat rukou. K manipulaci používáme zásadně jemných sítěk a i tyto manipulace je nutno provádět jen v nejnútnejší míře.

Monté přechováváme v tomto období v kolébkách nebo ve speciálních, těsně uzavíratelných haltyřích z jemného silonového pletiva /velikost ok 1 x 1 mm/ umístěných do žlabů. Horní okraj kolébek musí být zahnut dovnitř v šířce alespoň 5 cm, aby se zabránilo úniku monté. Nad každou kolébkou je instalován tlakový přívod vody ukončený sprchovým rozstříkovačem. Voda v kolébce musí být intenzivně provzdušňována. Výška vodního sloupce by měla být 10-20 cm. Voda musí být kvalitní, nejlépe pramenitá, její požadované chemické vlastnosti jsou uvedeny v odstavci 4.2. Teplotu vody v průběhu těchto prvních dní postupně zvyšujeme na teplotu vody v chovném zařízení. Během tohoto přechovávání se úhořici nekrmí.

Počátku dochází k bohatému vylučování slizu a tvorbě pěny /zejména ve vodě s nižším pH/, která musí být z hlavy soustavně odstraňována. Pravidelně též vybíráme uhynulé jedince. Hmotnost monté postupně klesá.

Po této krátké době si úhořici přivyknou na podmínky umělého chovu a lze je přesadit do chovných zařízení.

4. Způsob odchovu:

4.1 Chovná zařízení:

K chovu monté jsou vhodné laminátové nebo betonové nádrže a žlaby, v případě menších partií anebo kontrolních vzorků i prostornější průtočná akvária. Výška nádrží musí být alespoň 50 cm. Vzhledem k nutnosti soustavné kontroly a častého čištění je nutné, aby byly instalovány nad zemí ve vhodné pracovní výšce. Horní okraj stěn je nutno po celém obvodu opatřit kolmo dovnitř vybíhající asi 4 cm širokou lištou zabraňující úniku monté, jež je schopno šplhat i po svislých skleněných stěnách, zejména jsou-li vlhké. Průtok je třeba dimenzovat přibližně na $3 \text{ l} \cdot \text{min}^{-1}$ na 1 m^2 vodní plochy, tj. cca $2 - 5 \text{ l} \cdot \text{min}^{-1}$ na 1 kg ryb. Přitékající vodu je vhodné rozstříkovat po větší ploše nádrže, nikoliv však po stěnách, čímž by se vytvořily vhodné podmínky pro šplhání a případný únik ryb. Velkou pozornost je třeba věnovat konstrukci i údržbě výpuštěného zařízení, jež musí spolehlivě zajišťovat požadovanou provozní výšku hladiny, zcela zabraňovat úniku monté, současně však musí umožňovat snadné čištění, případně výměny sběracích nálevků. Ochranná síťka odtokového zařízení musí být zhotovena ze silonového či uheltonového pletiva s oky $1 \times 1 \text{ mm}$ pro čerstvé monté, s oky $2 \times 2 \text{ mm}$ pro monté do 1 g a s oky $3 \times 3 \text{ mm}$ pro odrostlejší úhoří plůdek o hmotnosti $1 - 5 \text{ g}$. Síťku je nutné 2krát denně /někdy i častěji/ čistit. Nádrž je nutné intenzivně provzdušňovat. Nemí-li možné zajistit stálý průtok vody požadovaných vlastností, je možné použít recirkulace. V tom případě je však nezbytné vodou účinně filtrovat /přes mechanický filtr a dobře kolont-zovaný biofiltr/ a průběžně /1 - 2krát denně/ obměňovat při pravidelné kontrole hlavních chemických ukazatelů O_2 , NH_4 , NO_2 .

4.2 Vlastnosti vody:

Pro chov úhořího monté je nezbytné zajistit vysokou kvalitu vody. Nejvhodnější je pramenitá, nejméně vhodná říční voda /ta musí být filtrací zbavena suspendovaných látek/. Rozmezí optimálních teplot vody je $20 - 25^\circ \text{C}$. Příznivých produkčních ukazatelů lze dosáhnout i při dolní hranici uvedeného teplotního rozmezí. Ve většině případů bude tedy nutno vodu ohřívat. Je proto vhodné všude, kde jsou k tomu podmínky, využívat odpadních oteplených vod anebo recirkulačních zařízení s automaticky regulovaným ohřevem vody. Optimální hodnota pH $7 - 8$. Obsah rozpuštěného kyslíku by měl být v přitékající vodě mírně pod hodnotou 100% nasycení, tj. zhruba $8 - 9 \text{ g} \cdot \text{l}^{-1}$, na výtoku z chovných nádrží by neměl klesnout pod $5 \text{ mg} \cdot \text{l}^{-1}$. U monté s individuální hmotností 1 g činí spotřeba kyslíku dýcháním $100 \text{ mg} \cdot \text{h}^{-1} \cdot \text{kg}^{-1}$. Maximální přípustné hodnoty některých dalších chemických ukazatelů jsou následující:

ChSK / m^3 /	$25 \text{ mg} \cdot \text{l}^{-1}$	NH_4^+	$2 \text{ mg} \cdot \text{l}^{-1}$
BSK ₅	$15 \text{ mg} \cdot \text{l}^{-1}$	NO_2	$0,001 \text{ mg} \cdot \text{l}^{-1}$
Cl	$0,1 \text{ mg} \cdot \text{l}^{-1}$	PO_4	$2 \text{ mg} \cdot \text{l}^{-1}$
NH_3	$0,01 \text{ mg} \cdot \text{l}^{-1}$		

4.3 Hustota obsádky:

Chovné nádrže se doporučují nasazovat $600 - 1200 \text{ ks}$ monté na 1 m^2 /biomasa 250 až $500 \text{ g} \cdot \text{m}^{-2}$ /. Tato hustota je dostačující pro rychlý vznik žádoucích potravních reflexů a zabezpečuje i příznivé růstové a produkční výsledky a dobré využití krmiva. Příliš zředěné obsádky rostou pomalu a špatně přijímají potravu. V zahraničí jsou používány i vyšší hustoty obsádek při zahájení chovu, dosahující 1000 až $2000 \text{ g} \cdot \text{m}^{-2}$. Tyto vysoké hustoty obsádek vyžadují však samozřejmě naprosto spolehlivou výměnu velmi kvalitní vody, účinné čištění a dokonalé vzduchování. V podmínkách většiny našich odchovných zařízení bychom podstupovali při tak vysokých hustotách obsádek neúnosné riziko.